

تعیین اثر دسترسی به فرودگاه‌ها بر توزیع ترافیک داخلی هوایی در سیستم‌های دو فرودگاهی دنیا با استفاده از مدل رگرسیونی (مقایسه تطبیقی: تهران)

محمود صفارزاده، استاد رشته راه و ترابری دانشگاه تربیت مدرس¹
مجید ذبیحی طاری، دانشجوی دکتری راه و ترابری دانشگاه تربیت مدرس و پژوهشگر مرکز تحقیقات حمل و نقل
طراحان پارسه²

احسان شیرازی‌نیا، دانشجوی کارشناسی ارشد راه و ترابری دانشگاه آزاد واحد علوم تحقیقات³

¹Saffar_m@modares.ac.ir, 82883386

²m.zabihi@modares.ac.ir, 88035323

³ehsanshirazinia@gmail.com, 09190221907

چکیده

وجود مشکلات ایمنی و زیست‌محیطی در اطراف فرودگاه مهرآباد در سال‌های اخیر و همچنین ظرفیت محدود فرودگاه مهرآباد برای پاسخگویی به تقاضای سفرهای هوایی داخلی در آینده، انتقال بخشی از پروازهای داخلی تهران از فرودگاه مهرآباد به فرودگاه امام‌خیمینی را ضروری می‌نماید. در بسیاری از شهرهای دوفرودهای دنیا این انتقال انجام شده است که در این راستا نیاز است مطالعات تطبیقی در این زمینه انجام گیرد. در این مطالعه تأثیر متغیرهای مستقل بر سهم مسافران داخلی فرودگاه نزدیک‌تر به شهر از کل مسافران داخلی شهر با استفاده از مدل‌های رگرسیونی آنالیز شده است. نتایج مطالعات و مدل‌های مختلف نشان می‌دهد، در شهرهای دو فرودگاهی، قدیمی بودن فرودگاه نزدیک به شهر، اختلاف فاصله فرودگاه‌ها تا مرکز شهر و اختلاف تعداد روش‌های دسترسی به فرودگاه‌ها، به صورت همزمان بر سهم مسافران داخلی فرودگاه نزدیک به شهر تأثیرگذار می‌باشد. همچنین نتایج مدل منتخب نشان می‌دهد در شرایط مشابه شهر تهران، با توجه به شرایط شهرهای دو فرودگاهی دنیا در سال 2009، به طور متوسط 53 درصد از ترافیک داخلی هوایی شهر از فرودگاه دورتر سرویس‌دهی شده است.

کلیدواژه: روش‌های دسترسی به فرودگاه، سیستم‌های دو فرودگاهی و مدل رگرسیونی